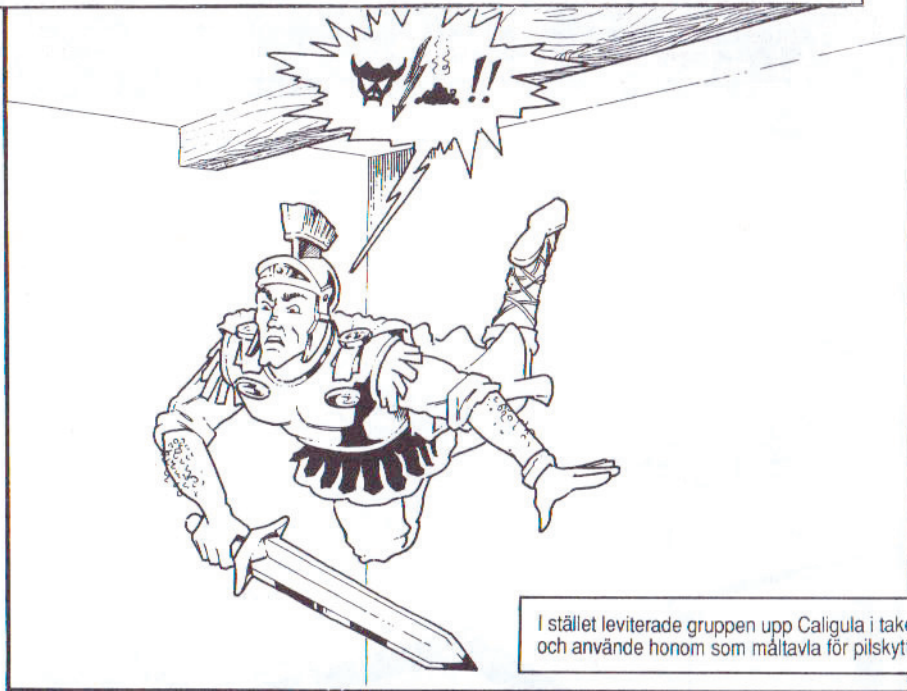

Väl nere på nedersta våningen, mötte de så kommandanten. Denne var ingen annan än den ökände Centurion Caligula Bestialis, ökad för sin råhet, straffkommenderad hit för överdriven brutalitet i fält. Gruppen (som tydligen var välbeläst på föregående highlights, se Beholdern 2/90) kastade raskt *taunt* och *ventriliquism* på honom. De svordomar och förolämpningar som han däregenom vräkte över sina soldater, fick de dock bara att slåss ännu hårdare...

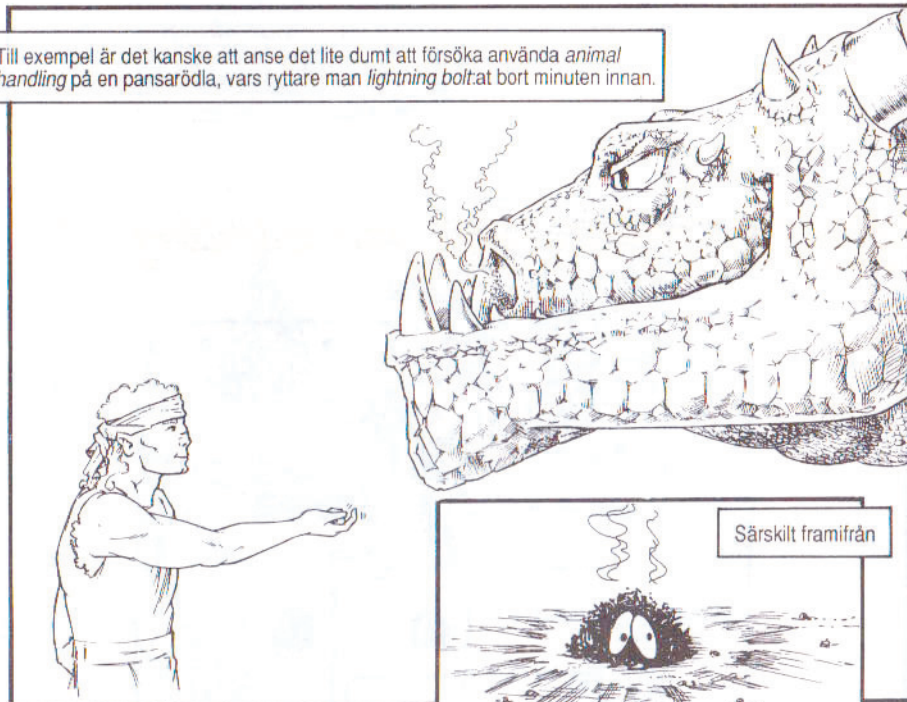
I stället leviterade gruppen upp Caligula i taket och använde honom som måltavla för pilskytte.

När väl även denna strid var över, försökte de lugnt och försynt smita förbi det andra tornet. Ja just det, det med ett halvdussin kulljättar med varsin ballista...

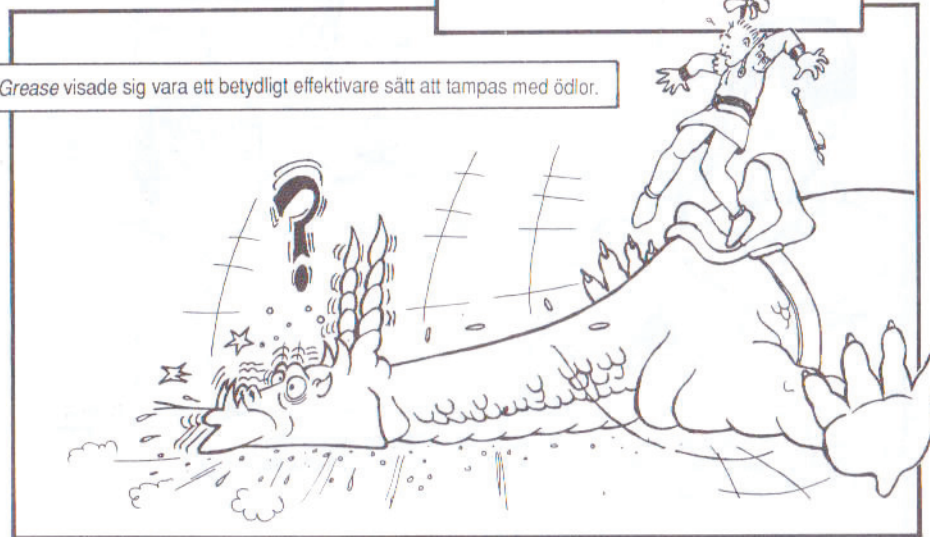

Men väl framme i Vischnady fanns det fler faror för de stackars äventyrarna. Där fanns bland annat två enorma, eldsprutande pansarödlor, som inte precis var någon barnlek att tas med.

Till exempel är det kanske att anse det lite dumt att försöka använda *animal handling* på en pansarödlor, vars ryttare man *lightning bolt*:at bort minuten innan.

Grease visade sig vara ett betydligt effektivare sätt att tampas med ödlor.

Sedan fanns det de som tog det hela med upphöjt lugn uppe i tempeltornet.

Äsch, ingen fara, de hinna aldrig lasta guldet på vagnar utan att vi märker det. Förresten, är det ingen som sett Stephania?

Men lyckligtvis fanns det också de som lyckades med sitt uppdrag; De kapade pansarballongen Sine Tremor då den kom för att hämta guldnet, och kunde sedan i lugn och ro segla bort mot solnedgången, burna av flogiston och framdrivna av Flettner-effekten...

